

reises en Mængde formelle Banffeligheder ved at gjøre denne Forandring. Jeg vil derhos tilslade mig at gjøre opmærksom paa, at det Tab, som Vedkommende muligen lider ved ikke at faae en Femtedeelsffilling eller nogle faae Femtedeelsffillinger ubetalte, ikke vil gjentage sig for enhver Marschdag; thi for det Første, naar Marschdagens Antal er deleligt med 5, saa bliver det hele Skilling, og dernæst vil, da Soldaten faaer det hele Beløb ubetalt paa eengang, Tabet, hvad enten han tilbringer 6, 8 eller 16 Dage paa Marschen, kun blive mellem 1 og 4 Femtedeelsffillinger, og det er altsaa et forholdsvis ringe Beløb. Nu er det vistnok sandt, at man kunde, for at Vedkommende ikke skulde lide Tab, træffe en saadan Bestemmelse, at, naar Beløbet var 1 Femtedeelsffilling eller idetmindste oversteg 2 Femtedeelsffilling, da skulde han godtgjøres dette med en heel Skilling; men at træffe en saadan Bestemmelse for en enkelt Sag forekommer mig ogsaa mindre hensigtsmæssigt. Dette maatte da være en almindelig Bestemmelse overalt i de militaire Beregninger, hvor der er Tale om Godtgjørelse i Femtedeelsffillinger; men denne Bestemmelse lader sig ikke føre herhen. — Med Hensyn til § 2 er der blevet fremhævet, at den ikke skulde være ganske correct, idet der manglede et Led, naar man vilde oversføre, hvad der bestaaer for Slesvig, paa Kongeriget; men jeg maa dertil bemærke, at jeg dog troer, at Lovudkastet er correct affattet, men at jeg ikke troer, at den ærede Taler citerede ganske correct. Han siger nemlig: „§ 2 bestemmer, at paa en Marschdag skal der regnes 4 Mil, og at, naar Mileletallet overstiger 4, det Overskydende da skal godtgjøres som for en Marschdag.“ Men Lovudkastet udtrykker sig ikke saaledes: „naar Mileletallet overstiger 4“, men siger derimod: „Forfaaviddt det Miletal, Soldaten har at tilbagelægge, ikke gaar op med 4, bliver for den overskydende Veistrækning at godtgjøre ham Marschpenge som for en heel Dag.“ Men, hvad der ikke gaar op med 4, er ikke alene det, som gaar over 4, men ogsaa det, som er under 4; ligesom 30 ikke gaar op med 4, idet det indeholder 7 Gange 4, men skyder 2 over, saaledes gaar 3 heller ikke op med 4,

da det indeholder 4 0 Gange og der bliver en overskydende Størrelse af 3 tilbage. Jeg troer saaledes, at man vil finde, at Lovforslaget i denne Henseende er correct. — Jeg skal for Diebliffet ikke tilføie videre.

Besfely: Det er kun et Par Ord, jeg skal tillade mig, i Anledning af hvad den meget ærede Krigsminister har anført. Det forekommer mig ikke, at han egentlig har besvaret det Spørgsmaal, som jeg tillod mig at stille, hvorledes $\frac{2}{5}$ Skilling skulde betales; thi vel har han yttret, at der findes $\frac{1}{5}$ Skillinger, og, at der er udmøntet saadanne, er vist, men jeg troer, at det er meget tvivlsomt, om de ere tilstede i saa stor en Mængde, at Betaling dermed kan præsteres. Naar det er blevet anført, at det ikke var hensigtsmæssigt, at forandre denne enkelte Brøffilling, naar man ikke vilde forandre de andre Brøffillinger, som findes i Bestemmelserne under Militairetaten, da forekommer det mig dog, at det vil være en god Begyndelse; det vilde være en Anerkjendelse af, at det ikke er hensigtsmæssigt at have Brøffillinger, og, fordi man ved dette enkelte Lovforslag ikke kunde komme til at forandre alle de andre Brøffillinger, forekommer det mig dog, at det vilde være hensigtsmæssigt, ved denne Leilighed, man nu har, at forandre det, man kunde. Grunden, hvorfor jeg har gjort de Bemærkninger, jeg tillod mig at fremsætte, var netop for at henlede Opmærksomheden paa det Urigtige, der i mine Tanker fandtes ved hele Militairetatens Administration med Hensyn til, at Brøffillinger vare indførte der i saamange Beregninger, hvilket vistnok maa erkjendes for at være høist uhensigtsmæssigt. Naar den meget ærede Minister har gjort opmærksom paa, at disse $\frac{1}{5}$ Skillinger blive til hele Skillinger, forsaaviddt Marschdagens Antal blev 5, er dette fuldkommen rigtigt. Jeg skal kun bemærke, at, da der regnes 4 Mil paa en Marschdag, er det kun, naar Soldaterne har 20 Mil at marschere, at Sligt vil kunne finde Sted, og det er vistnok, antager jeg, af de sjældne Tilfælde, at Distancen er saa lang. Naar det med Hensyn til § 2 er anført, at jeg ikke rigtigt har opfattet den, idet den sidste Deel af Paragraphen vil kunne forståes paa den Maade, at, hvad der ikke